

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Pestis etiam alia mala portendit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Sab. lib. 9.
En. 3. post
Iustinum.

Diodor. lib.
15.

III

IV.

Nicephor.
lib. 35. hist.
cap. 10.
Bonfin. lib. 7.
dec. 1.

sus Syraculis tyrannidem obtineret, missus, rebus ibi præclare gestis vniuersum exercitum pestilentiam amisit. Cuius acerbissimi casus affectu Carthaginem reuersus, manum sibi intulit. Numquam fames tam multos sustulit. Neque sanè tam inaudita fecit, quàm de peste legimus. Diodorus narrat, circa Olymp. C. pestilenti febre Carthaginem inuadente multos Carthaginensium morbo acriter correptos esse, ita vt de imperio suo periclitarentur. Siquidem & Libyes, & qui Sardonem inhabitabant, putantes, se occasionem iam aduersus Carthaginenses nactos, ab eis descuerunt. Erant quoque perturbationes, & metus magni in populo: repentini quidam, cum omnium stupore excitati tumultus frequenter per urbem, cum minimè expectarent, fiebant. Multi arreptis armis, tamquam hostes profligaturi, excurrerant, & ferrum in se inuicem, tamquam in hostem quisq; suum stringentes, mutuis cadebant vulneribus.

Neque subito dumtaxat effectu tristici morbo, sed etiam portento est metuenda, quia etsi è fame timeri pestis possit, haud tamen ita constat, quid è peste sit euenturum. Nam & hæc causa famis esse potest, & indicium maximè cladis secuturae. De fame, apud Nicephorum legitur: in grauissima peste, sub Martiano Imp. agros per annum integrum coli nequiuisse, ideoque nec fruges prouenisse. De hoste venturo narrat Bonfinius, ante Longobardorum in Italiam aduentum, multa Italiae infausta & infelicia signa apparuisse, quæ futura mala portendebant. In primis ita pestis vsquequaque grassata est, vt nulla lucius expers domus inueniretur. Euitandæ labis gratia, domicilia, facultates ac pecora deserebantur: cessabat agricultura, cæteræque artes ac studia omnia destituebantur. Parentes à liberis, ac liberi à parentibus destituti, nullum pietatis officium retinebant. His malis etsi vniuersa Italia ad Noricos vsque laborarit, præ cæteris tamen Liguria est absumpta. Et quamuis nihil aliud portendat hæc lues, ipsa tamen secum sat magnam malorum segetem affert. Sufficit in exemplum vel illa pestis; quam olim Scriptores grauissimi narrant Athenis exarsisse. Nam partes illorum, quorum corpora malum infederat, internæ ita flagrabant, adeoque æstuebant, vt multi inexplebili siti cruciati, in puteos se præcipites egerint.

egerint. Qui autem è morbo illo conualuerant, atque è lecto surrexerant, membra affecta amittere cogebantur; quo fiebat, ut alij sine pedibus, alij sine oculis manerent in vita: nonnullos autem statim omnium peræquè rerum capiebat obliuio, ita ut non modò familiares suos ac necessarios, sed seipfos etiam ignorarēt. Neq; verò intra homines dumtaxat veneni huius vis se cōtinuit, sed in oues quoque ac pecudes diffudit, quæ illud è contactu humanorum corporum haurientes, illico interibant: canes præsertim, qui propter contubernij & victus societatem mali ingruentis sensum magis præbebant. Postremò, quod omnium tristissimum, & ut veteris Poëtæ verbo utar, maximè *arumnabile* erat, illi, quos pestis comprehenderat, omni salutis ac sanitatis spe abjecta, remedia omnia repudiare solebant: reliqui, tamquam & ipsi certi mortis, quæuis pietatis officia negligere, leges contemnere, atque proijcere, animis obsequi, honestatem voluptate corrumpere, opes aut hæreditate acquisitas, aut labore industriaq; partas profundere non ambigebant.

Si hæc non sufficiunt mala viuentibus, per pestes, creata, etiam ultra illæ grassantur. Non solùm enim vitam nobis illæ, sed honorem etiam sepulturæ ac funeris adimunt. Siquidem horum, quos ex humanis violenter eripit, corpora vel clam in hortis, aut etiam cellis sepeliuntur, vel in plateas ejecta, & noctu ferè exportata, aut plaustris imposita, atque in communem scrobem euehuntur, sine comitatu, sine pompa in fossam conijciuntur. Fames autem hoc honore non priuat, nemo enim horret fame enectum. Multos certè audiuius peste ac dolore nimio ab omni sensu alienatos, pro mortuis abjectos, & verò etiam elatos, primùm inter cadauera ad se, ac postea etiam ad suos rediisse. Quod & tibicini temulento accidit, qui cùm præ ebrietate progredi non posset, in ipsa platea, ante cauponam, obdormiuit. Quia igitur tum peste extincti antè januas exponi solebant, ut à vespillonibus nocturnis asportarentur: hunc vino obrutum, cùm itidem defunctum arbitrarētur, ad cetera cadauera in plaustrum injecerunt, cumque reliquis corporibus ad cumulum cadauerum euexerunt, non antè è somno & ebrietate excitatum, quàm se ipse, die postero, viuum inter mortuos reperisset, vi-